

I en kort sammenfatning betyder dommen, at medlemslandenes offentlige sundhedsvæsen eller sociale sygesikringsordninger skal give adgang til sygehuse i andre medlemslande i samme omfang og på samme vilkår, som de giver adgang til sygehuse, der er uden for offentlig planlægning og økonomisk styring i hjemlandet. I Danmark vil det sige til private sygehuse uden for det offentlige sygehusvæsen.

Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at de danske regler lever op til dommens krav. Amterne kan således give patienter henvisning (forhåndstilladelse) til behandling på udenlandske sygehuse, ligesom de kan henvise dem til danske private sygehuse. I de tilfælde, hvor der efter sygehusloven er en pligt til at henvise til andre sygehuse end de offentlige danske, er disse sygehuse – dvs. udenlandske sygehuse og private sygehuse her i landet – lige stillede.

En sådan pligt til at henvise til behandling uden for det offentlige sygehusvæsen gælder fx ved behov for højt specialiseret behandling i udlandet, og i forbindelse med det udvidede frie sygehusvalg, hvor ventetiden på behandling overstiger 2 måneder. Derimod er der ingen pligt til at henvise til akut behandling på private eller udenlandske sygehuse, når den pågældende kan tilbydes behandling på et offentligt dansk sygehus.

Jeg må således fastslå, at man ikke af den foreliggende dom kan udlede, at danske patienter har en videregående adgang til behandling i udlandet end den, der følger af de gældende danske regler. Dommen giver således ikke ret til at vælge behandling på en skadestue på den anden side af grænsen, selvom det måtte være den nærmeste.

Der er imidlertid intet til hinder for, at de relevante sygehusmyndigheder, fx i Sønderjylland eller hovedstadsområdet kan give adgang for deres borgere til sygehuse i nabolandet, eventuelt ved gensidig aftale med nabolandets regionale sygehusmyndigheder. Det, mener jeg, kunne være fornuftigt.

Spm. nr. S 2807

Til kulturministeren (7/4 03) af:

Naser Khader (RV):

»Vil ministeren redegøre for, hvad han agter at gøre for at følge op på den jysk-fynske redegørelse, herunder Kulturministeriets ansvar i forhold til Danmarks Industri- og Branchemuseum i Horsens?«

Svar (29/4 03)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Strategien for det jysk-fynske erhvervssamarbejde 2003-2005 indeholder en række konkrete projekter, som berører de kulturelle erhverv, kulturelle iværksættere og samarbejde mellem virksomheder og kulturliv.

De konkrete projekter ser spændende ud og viser, at der er mange muligheder i feltet mellem erhvervsliv og kulturliv. »Danmarks Industri- og Branchemuseum i Horsens« er et projekt, som er foreslået af Industrimuseet i Horsens. Da museet har søgt om et særligt tilskud efter museumslovens §16, indgår det i den undersøgelse, som jeg har bedt Kulturarvsstyrelsen om at gennemføre. Kulturarvsstyrelsen forventer at kunne aflevere undersøgelsen i slutningen af maj måned. I den forbindelse vil Kulturarvsstyrelsen også vurdere Industrimuseets projekt.

Spm. nr. S 2826

Til trafikministeren (8/4 03) af:

Karen J. Klint (S):

»Hvilken rolle spiller den såkaldte »Borgmestervej« i Vejle Amt for gennemførelsen af de ønskede motorvejsprojekter i regionen, og hvem skal i givet fald finansiere en tilslutning til motorvejen fra Borgmestervejen?«

Begrundelse

Der er stor interesse og behov for de foreslåede motorvejsstrækninger i Trekantområdet, så området ikke fungerer som en trafikal flaskehals for den trafik, der enten skal betjene Trekantområdet, eller som skal passere området for at betjene